11/02/2020

Пљеваљски одбор за одбрану светиња: Неистине министра Богдановића

Ако су и намјере актуелног црногорског министра културе попут вербално исказаних „истина“ о девастацији Манастира Свете Тројице Пљеваљске од стране Српске православне цркве, јасно је каква судбина чека наше светиње ако доспију под неограничену заштиту оваквих представника државе. Након неконтролисаног политичког испада, током ког је предочио и наводне доказе за своје тврдње у виду фотографија инкриминисаних мјеста у Манастиру Света Тројица, јасно је да Богдановић треба што хитније да поднесе оставку или буде смијењен.

Зар је нормално да особа која не говори истину буде министар?

Устврдио је у својој острашћеној политичкој тиради Богдановић да су људи из Манастира Света Тројица у Пљевљима рушили фреске како би постављали инсталације и дијелове црквеног мобилијара! Као доказ за своју тврдњу понудио је фотографију фреске на којој је направљен отвор, очигледно за одвод дима, којим је фреска драстично оштећена. Намјерно је заборавио да каже да је ријеч о вандализму који су направили комунисти још 1946. године, у намјери да уз помоћ пећи загрију Храм, у ком су организовали своје

политичке скупове. Богдановић је, убједљивости ради, понудио још оваквих „доказа“ у виду фотографија из Свете Тројице, па је на једној од њих и фреска на којој се виде електричне инсталације. Тешку неистину изговорио је и у овом случају, јер се детаљ са показане фотографије уопште не налази у нашој светињи већ је, очигледно, ријеч о неком фрескопису новијег датума, што лако може констатовати и потпуни лаик.

Уколико нас на овакав начин будете вукли за језик спремни смо у наредним данима истински документовано посвједочити како је, све под „стручном“ инспекцијском присмотром надлежних државних органа Црне Горе, недавно реконструисана кровна конструкција цркве Свете Тројице у манастирском комплексу у Пљевљима. Тако „стручно“ да је реално могуће да се сваког тренутка, без видљивог разлога, уруши!

Ако без истинског повода наставите да блатите вјековима часна и вјери православној одана братства и сестринства наше светиње мораћете јавности објаснити који је то стручни надзор одобрио пројекат и извођење најобичнијих (!) електро инсталација на недавно реконструисаном, законом заштићеном, манастирском конаку, који је готово сасвим направљен од дрвета и прије неколико година само сплетом срећних околности преживио пожар.

Има још тога много, и биће, ако ви будете. А можда и не будете.

Ми јавност, а и у културу залуталог министра Богдановића, желимо да подсјетимо на једно од највећих страдања пљеваљске светиње, које на жалост нису приредили окупатори већ наша браћа отрована сатанском идеологијом, на које, макар у третману вјерских питања, у много чему подсјећа идеологија његове партије. Наиме, предочавамо дио извјештаја Светог Синода Српске православне цркве, након дивљања комуниста на празник Свете Тројице, јуна мјесеца 1948. године:

– На дан духова ове године осам до десет омладинаца, под руководством одраслих људи, а под покровитељством органа власти, ушли су у храм у Манастир Св. Тројице код Пљеваља, Епархија будимљанско–полимска. Ушли су под капама и цигаретама у зубима и играли коло пред самим олтаром. Том приликом псовали су и хулили на Бога и Светиње а онда почели рушити по цркви, разбијати кандила, обарати свећњаке, претурати певнице са књигама, док је народ протестовао са сузама али им није смио ништа јер су били наоружани револверима. Најпослије су полупали све прозоре на цркви онда вршили нужду уза саму цркву а потом изметом измазали икону Свете

Тројице…

Не поновило се, а да се не би поновило НЕ ДАМО СВЕТИЊЕ!

У Пљевљима, 10. 02. 2020. године

Пљеваљски одбор за одбрану светиња
milesevskaeparhija.rs